Chương 2129 — Các Đại Gia Tộc Chấn Động

"Nếu ta ở đây chờ đợi, chẳng biết sẽ xảy ra chuyện gì nữa đây?"

"Vậy… nếu ta để lại một sợi Đạo pháp ở đây thì sao?" — Hạ Nhân hỏi.

Lý Nguyệt Nhân đáp: "Điều đó hoàn toàn được… Chỉ cần Hạ đạo hữu để lại một sợi Đạo vận, lúc trồng sau này, bản cung sẽ trồng lên cũng như nhau thôi!"

Hạ Nhân thở phào, vẫy tay, ngưng tụ ra một sợi Đạo vận trắng tinh. Anh phong ấn vào hộp ngọc rồi giao cho Lý Nguyệt Nhân: "Lý tiền bối, phiền bà rồi!"

"Vì ta lo ngại thù địch truy sát, nên phải rời đi sớm!"

"Sau một trăm nguyên thời gian, ta sẽ quay lại lấy thần quả!"

"Được!" — Đào Yêu Yêu nhìn Hạ Nhân rời đi, ánh mắt lưu luyến.

Lý Nguyệt Nhân nói: "Sự đã xảy ra rồi thì phải đối mặt… Đi thôi, chúng ta về nhà trước! Chuyện tiếp theo tính sau!"

— ✦ —

Trong một đại điện mái vàng nguy nga!

Công Tôn Côn Lôn đứng ở cửa, nhìn một nữ đệ tử trước mặt: "Sư muội… vừa rồi muội nói gì vậy?"

Sắc mặt hắn nặng nề lại thấm chút sợ hãi.

Nữ đệ tử vòng tay: "Sư huynh… vừa rồi đệ nghe trưởng lão ở Đại điện Mệnh Bài nói, mệnh bài vỡ hết rồi, vỡ hết rồi… Mười sáu vị Thần

Tôn cảnh trưởng lão đi theo lão tổ — mệnh bài của họ cũng đều vỡ hết!"

"Không thể… tuyệt đối không thể…" — Công Tôn Côn Lôn hít sâu một hơi, rồi hóa thành luồng lưu quang phóng thẳng đến Đại điện Mệnh Bài.

Cửa đại điện mở toang, một lão nhân tóc hoa râm ngồi bệt ở cửa, mặt mày thất thần. Xung quanh đã tụ lại mấy chục người, đang xì xào bàn tán.

"Công tử tới rồi?" — Có người nhìn thấy Công Tôn Côn Lôn.

Công Tôn Côn Lôn vòng tay: "Chư vị… có chuyện gì vậy?"

Công Tôn Côn Lôn vừa mới tiến vào Thần Tôn cảnh tầng một.

"Công tử!" — Có người cung kính vòng tay: "Lão tổ đã vẫn hóa, mười sáu vị Thần Tôn cảnh đi cùng cũng đều vẫn hóa hết!"

"Tình hình thế nào?" — Công Tôn Côn Lôn chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại: "Rốt cuộc là chuyện gì, ai giết lão tổ?"

Người kia đáp: "Thám tử chúng ta cài trong Viên gia vừa truyền tin về, nói là Hạ Nhân đã chém giết lão tổ cùng mười sáu vị Thần Tôn cảnh trưởng lão!"

"Cái gì?" — Công Tôn Côn Lôn run bần bật.

"Hắn chỉ mới Thần Quân cảnh tầng hai?"

"Là thật đấy! Không phải một thám tử, mà cả sáu thám tử cùng truyền tin về!"

"Công tử, tiếp theo chúng ta phải làm gì? Có nên học Tứ Trưởng Lão, lập tức bỏ trốn không?"

Công Tôn Côn Lôn giật mình: "Tứ Trưởng Lão?"

Hồi trước trong cuộc họp gia tộc, Tứ Trưởng Lão kịch liệt phản đối việc ra tay với Hạ Nhân, thay vào đó đề nghị cả gia tộc rời khỏi Đào Sơn, tìm nơi khác phát triển. Kết quả lão tổ không chấp thuận mà một mình cứng đầu đến cùng. Sau khi thấy lão tổ hành động như vậy, Tứ Trưởng Lão lặng lẽ dẫn gia nhân rời đi. Giờ này chẳng ai biết ông ta đi đâu.

— ✦ —

Trong một viện nhỏ hẻo lánh, thần phù ở thắt lưng một lão nhân bỗng nhiên lóe sáng.

Lão nhân này chính là Tứ Trưởng Lão của Công Tôn gia. Lúc này ông đang dẫn gần bốn mươi con cháu ẩn náu trong Xuân Thành.

"Cha ơi… đến rồi… tin tức đến rồi?" — Căn phòng chật hẹp nhồi nhét hơn bốn chục người.

Tứ Trưởng Lão vội lấy thần phù ra, dùng thần niệm thăm dò, lập tức biến sắc kinh hãi.

"Cha ơi… sao thế?" — Con trai ông lo lắng hỏi.

"Quả nhiên, quả nhiên… quả nhiên…" — Tứ Trưởng Lão liên tiếp nói ba lần "quả nhiên", rồi mới tiếp: "Vừa hai canh giờ trước, người của Công Tôn gia đến Viên gia phục kích Hạ Nhân, các ngươi đoán thế nào?"

Không chờ con cái lên tiếng, ông tiếp ngay: "Chết hết… Thằng nhóc Hạ Nhân đó quả nhiên phi phàm, một mình hắn đã chém chết Thần Vương lão tổ lẫn mười sáu vị Thần Tôn cảnh trưởng lão…"

"Đi, bây giờ đã có tin rồi, chúng ta càng không thể chần chừ nữa! Tất cả theo ta, đến đài truyền tống ngay!"

"Nếu gần đây có trận truyền tống khởi động được, chúng ta lập tức

đi, nếu trong ba ngày không có trận truyền tống khai mở, chúng ta bay thẳng ra khỏi Xuân Thành, tìm nơi nào đó ẩn náu!"

"Còn nữa… từ hôm nay, chúng ta không còn là người của Công Tôn gia nữa, tất cả đổi họ Tôn!"

— ✦ —

Thương gia Đại Công Tử Thương Vĩnh ngồi dưới gốc một cây cổ thụ khổng lồ trong sân, sắc mặt phức tạp. Hắn chịu một cú đả kích không nhỏ. Song tận sâu trong lòng vẫn không phục.

"Chẳng qua ngươi chỉ nhờ vào sức mạnh thần khí mà thôi. Sẽ có ngày ta vượt qua ngươi. Ngươi có hai mươi bảy Thần Khiếu, ta cũng vậy. Về sau ai đi xa hơn chưa biết được!"

"Kẽo kẹt…" — Đúng lúc đó, cổng viện bị đẩy mở.

"Là ngươi?" — Thương Vĩnh nhìn Thương Hạ với ánh mắt khinh miệt: "Ngươi đến xem ta cười hả?"

"Huynh đừng nói vậy! Chúng ta là anh em ruột mà…"

"Đi Vu Thần Cố Thổ không?"

"Không đi nữa! Các ngươi cứ đi đi, ta ở nhà tu luyện cho đàng hoàng!"

"Ừ! Còn một tin nữa, ta nghĩ huynh chưa chắc muốn nghe, nhưng nhất định phải biết!"

"Vừa rồi, trên Đào Sơn xảy ra một đại sự."

Thương Vĩnh giật mình: "Ai?"

"Thần Vương của Công Tôn gia — Công Tôn Thập Lục!" — Thương Hạ đáp.

"Không thể nào?" — Thương Vĩnh mắt nhíu lại: "Thực lực của Công

Tôn Thập Lục mạnh hơn Lý Nguyệt Nhân nhiều. Chẳng lẽ Lý Nguyệt Nhân và lão tổ Viên gia liên thủ sao?"

"Không! Là Công Tôn Thập Lục và Viên Chủng Đào liên thủ... Hai kẻ đó phục kích Lý Nguyệt Nhân và Hạ Nhân, còn hạ độc Lý Nguyệt Nhân!"

"Rồi sao?" — Thương Vĩnh có linh cảm xấu.

Thương Hạ nghiêm giọng: "Rồi, Hạ Nhân một đao chém đầu Thần Vương Công Tôn Thập Lục, đồng thời diệt sạch mười sáu Thần Tôn cảnh cường giả còn lại của Công Tôn gia!"

"Xì xì xì xì..." — Thương Vĩnh hít vào một hơi thật dài. Hắn không nói nổi một câu nào.

Vượt hai đại cảnh giới để chém giết Thần Vương cảnh? Còn mười sáu Thần Tôn kia đều là gỗ đất đá sét cả hay sao? Hạ Nhân đến mức đáng sợ như vậy sao?

"Thật không?" — Mãi hơn chục nhịp thở sau, Thương Vĩnh mới ngẩng đầu hỏi em một câu.

Thương Hạ đáp: "Ta lừa ngươi có ích gì?"

Chương 2130 — Hư Vô Tiễu Sát, Không Gian Thần Thông

Đúng lúc hai anh em nhà Thương đang nói chuyện, Thương Hy Hồng cũng bước tới.

Thương Hạ hỏi: "Chị tìm đại ca có việc gì?"

Thương Hy Hồng lắc đầu: "Không phải, ta tìm cậu!"

"Cha ta vừa truyền tin cho ta, ông nói gặp phải một số chuyện, phải rời Đào Sơn sớm hơn dự định!"

"Trước đây đã hẹn cùng cậu đi Vu Thần Cố Thổ, nhưng bây giờ tạm thời ông không đi được nữa! Không biết bao giờ mới đi được, nên lời hẹn trước coi như hủy!"

"Ôi!" — Thương Hạ dậm chân: "Hạ đạo hữu sao lại bội ước thế này? Ông ấy có mặt thì ta đi Vu Thần Cố Thổ sẽ ít nguy hiểm hơn nhiều!"

Thương Hy Hồng mặt lạnh: "Thế ý cậu là… cậu coi cha ta là bảo tiêu của cậu rồi?"

"Không không không… Đây chẳng phải vì người nhà tiện hơn mà!"

"À phải… cậu có nghe tin Hạ đạo hữu chém Thần Vương chưa?"

Thương Hy Hồng mỉm cười tự hào, rồi nhìn sang Thương Vĩnh: "Đại ca, lần này phục chưa?"

"Ừ…" — Thương Vĩnh gật đầu: "Thế thì ta Thương Vĩnh so với thiên tài thật sự, quả thật chẳng đáng một xu!"

— ✦ —

Phía khác, Hạ Nhân đã thực sự rời đi!

Vừa bước ra khỏi Đào gia, anh liền thi triển thần thông Tam Thập Nhị Đại Trượng Phu, biến thân thành hình tượng một nữ tử. Giương phi thuyền, tốc độ tối đa thẳng hướng Xuân Thành.

Sau khi Hạ Nhân tu chỉnh và được Tụ Bảo Tiên Bồn cường hóa thành cực phẩm, thần thông Tam Thập Nhị Đại Trượng Phu biến hóa ra tướng mạo đến mức Thần Đế chưa chắc nhìn thấu. Dù dùng hình tượng này chạy trốn hay tiếp tục ở lại Xuân Thành cũng chẳng vấn đề gì.

Song ở lại Xuân Thành cũng không có việc gì làm, nên anh cứ đến đài truyền tống mà đi.

Nhìn về hướng Thiên Vu Đại Lục, Hạ Nhân bắt đầu truyền tống từng thần quốc một.

Trận truyền tống giữa các thần quốc rất lớn, mỗi lần truyền tống số người cũng nhiều, khoảng cách cực xa. Nhưng cũng chính vì tốn kém khổng lồ, nên không thể khai mở mỗi ngày. Thông thường mỗi trận truyền tống cách nhau vài năm mới mở một lần. Đôi khi Hạ Nhân may mắn, chờ vài tháng hay vài ngày đã đi được; có lúc xui xẻo, phải đợi năm sáu năm mới truyền tống được. Dù sao thì vài năm đối với anh lúc này cũng không còn quá nhiều ý nghĩa nữa.

— ✦ —

Trong một lần chờ giữa hai lần truyền tống, Hạ Nhân vẫy tay lấy ra mấy chục chiếc nhẫn trữ vật.

Đây là chiến lợi phẩm thu được sau khi chém giết Thần Vương và các Thần Tôn của Công Tôn gia, từ trước đến nay vẫn chưa kịp kiểm điểm. Giờ đã cách xa Phục Tu Thần Quốc rồi, tiện thể tranh thủ lúc chờ truyền tống kiểm kê một lượt.

Từng chiếc nhẫn một được anh dùng thần niệm mở ra. Thứ đầu tiên hiện ra là thần kim nhiều vô số kể.

"Xì xì xì..." — Nhìn đống thần kim này, Hạ Nhân cũng phải xuýt xoa: nhiều quá... tổng cộng của tất cả chắc là toàn bộ tích lũy của Công Tôn gia rồi. Những thứ này nếu đưa về cho Hạ gia, đủ để họ tiêu xài

một thời gian dài.

Ngoài thần kim, Hạ Nhân còn thấy vô số Bản Nguyên. Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ đủ cả, ngoài ra còn có Bản Nguyên của các đạo pháp khác. Lẫn lộn các loại, tổng cộng khoảng hơn năm mươi đoàn.

Điều này không khó hiểu — những Thần Tôn bị Hạ Nhân chém giết đã có đủ mười sáu người, mỗi người có vài đoàn Bản Nguyên là chuyện bình thường.

Những thứ này Hạ Nhân không dùng được, nhưng có thể đem cường hóa rồi cho gia nhân sử dụng, hoặc bán đổi cũng được.

Ngoài Bản Nguyên ngũ phẩm, còn có ba đoàn lục phẩm — đều trong cùng một chiếc nhẫn. Không cần nói cũng biết, đây chính là chiếc nhẫn của Thần Vương cảnh Công Tôn Thập Lục.

Và một đoàn kỳ lạ — hóa ra là thuộc tính không gian!

Với người thường, Bản Nguyên thuộc tính không gian là quý giá nhất. Nhưng với Hạ Nhân thì ngược lại — đoàn lục phẩm Bản Nguyên thuộc tính không gian này lại là thứ vô dụng nhất với anh.

Vì để thành tựu Vô Thượng Đạo pháp không gian, anh không thể đi lĩnh ngộ Bản Nguyên của người khác, mà chỉ có thể lĩnh ngộ đạo pháp không gian độc nhất của riêng mình từ trong thiên địa quy tắc.

Sau khi sắp xếp xong toàn bộ Bản Nguyên, Hạ Nhân lại lần lượt xem qua các ngọc giản, thần đan và những thứ khác. Giá trị không nhỏ, nhưng không có món nào cực kỳ hiếm.

Anh lấy tất cả ngọc giản ra, lần lượt xem từng cái. Chủ yếu là xem trong các điển tịch về trận pháp có ghi chép về pháp môn "Dĩ Huyết Hóa Hồn" không. Tiếc thay, xem hết mấy chục quyển điển tịch trận pháp, Hạ Nhân vẫn không tìm thấy.

Nhưng lại để anh tìm ra một thần thông thuộc loại không gian.

"Ừ?" — Hạ Nhân lấy ngọc giản màu trắng đó ra, đặt vào lòng bàn tay. Anh cũng chẳng buồn xem mục lục, thẳng tay ném vào Tụ Bảo Tiên Bồn, rồi nhanh chóng lấy ra, thông tin lập tức hiện lên:

> *Công dụng: Một loại thần thông thuộc tính không gian, dùng thần lực và đạo pháp không gian thúc phát, có thể khiến một vùng không gian lập tức bị nén vô hạn, hình thành không gian loạn lưu hoặc vết nứt không gian, có thể chém giết bất kỳ sinh linh nào đang ở trong vùng không gian đó. Nhưng đòi hỏi đạo pháp không gian cực kỳ thâm sâu và thần lực vô cùng hùng hậu để duy trì.*

Thiên giai công pháp trong Thần giới rất hiếm. Dù chỉ là hạ phẩm, nhưng nếu lộ ra ngoài, e rằng nguyên cả Công Tôn gia sẽ bị diệt.

Nói đi cũng phải nói lại — nếu Công Tôn Thập Lục đã luyện thành thần thông này, chẳng phải từ lâu đã chém giết được Lý Nguyệt Nhân rồi sao? Cần gì phải vắt óc thuyết phục Viên Chủng Đào hợp tác phục kích?

Mà khi ở Viên gia hôm đó, Công Tôn Thập Lục cũng không dùng thần thông này!

Phải chăng Công Tôn Thập Lục đến chết vẫn chưa luyện thành thần thông này? Hay hắn vừa mới có được không lâu?

Dĩ nhiên đây chỉ là suy đoán của Hạ Nhân. Sự thật thế nào, chỉ có trời biết, và cái đầu đã rơi của Công Tôn Thập Lục biết mà thôi.

Nhưng nếu thật sự luyện được thần thông không gian này, thì lại có thêm một sát thủ giản bài nữa rồi.

Hạ Nhân lại ném ngọc giản thần thông này vào Tụ Bảo Tiên Bồn.

— ✦ —

Chẳng bao lâu sau, Hạ Nhân lên trận truyền tống, từ một thần

quốc vô danh, truyền tống đến một thần đô khác.

Hạ Nhân lấy bản đồ ra xem một cái, rồi vội vàng đến đại sảnh tháp truyền tống: "Xin hỏi, lần truyền tống tiếp theo đến Chu Du Thần Quốc còn phải chờ bao lâu nữa?"

Nhân viên cửa sổ đáp: "Còn phải đợi bốn năm bảy tháng!"

Chương 2131 — Vạn Quân Thần Quốc

Không còn cách nào, chỉ từ từ đợi thôi!

Hạ Nhân bước ra khỏi đài truyền tống, ra đường lớn.

Từ bản đồ, anh biết được thần quốc này tên là Vạn Quân Thần Quốc, kinh đô tên là Vô Song Thành. Bốn năm hơn sắp tới, đều phải ở đây qua.

Trước mắt đi xem phong tục nơi đây cũng hay.

Hạ Nhân thong thả dạo bước trên đường lớn, không dùng tiểu truyền tống trận để di chuyển. Không biết từ lúc nào, đã đến một quảng trường rộng lớn. Hỏi thăm mới biết, đây là quảng trường phủ thành chủ Vô Song Thành.

Điều làm Hạ Nhân ngạc nhiên là — đến các thần quốc khác, quảng trường thưa thớt người, nhưng đến thần quốc này, quảng trường phủ thành chủ lại đông như kiến! Chẳng lẽ nơi đây có đại năng giảng đạo?

Nhìn xung quanh, tu vi của các tu sĩ ở đây tham sai bất tề. Có Thần Tôn cảnh, có Thần Quân cảnh, nhiều hơn là Thần Linh cảnh. Thú vị là mọi người xếp hàng rất có quy tắc: Thần Tôn cảnh xếp một chỗ, Thần Quân cảnh xếp một chỗ, Thần Linh cảnh cũng tập trung xếp riêng.

"Các vị đang làm gì vậy?" — Hạ Nhân bước đến chỗ xếp hàng của Thần Linh cảnh hỏi một câu.

Một nữ tu mặc đạo bào xanh vòng tay: "Tiền bối chào… chúng tôi đang tham gia xếp hạng tranh đoạt Tam Bảng diễn ra mỗi trăm nguyên một lần ạ!"

Hạ Nhân đáp: "Ta là Thần Quân cảnh!"

Nữ tu chỉ sang bên cạnh: "Nếu ngài là Thần Quân cảnh, nên đến Địa Bảng của Thần Quân cảnh bên cạnh xếp hàng ạ!"

Hạ Nhân đi đến sau đoàn xếp hàng Thần Quân cảnh. Đằng nào cũng không có việc gì làm, xem thử đây là chuyện gì.

Vì lúc này Hạ Nhân đang là hình tượng nữ tử, nên vừa xếp hàng, lập tức có mấy nam Thần Quân đến tán tỉnh.

Qua vài câu hỏi han, Hạ Nhân đã hiểu rõ đầu đuôi. Anh chợt ngộ ra: Vạn Quân Thần Quốc này, phong hiệu Thần Đế tu luyện chính là Trọng Lực Đại Đạo trong ba nghìn đại đạo.

"Trọng Lực Đại Đạo — một trong những đại đạo ta hiểu sớm nhất. Trước đây muốn tìm Trọng Lực pháp tắc rất không dễ, giờ lại đến thẳng hang ổ của Trọng Lực Đại Đạo rồi. Vậy thì phải tranh thủ nâng cao đạo pháp trọng lực của mình thôi!"

Đặc biệt, sau khi Hạ Nhân cường hóa Đại Thiên Ba Trọng Chưởng lên thiên giai cực phẩm, uy lực của chưởng pháp này đã thử qua, cực mạnh. Nếu hiểu biết về Trọng Lực pháp tắc sâu hơn thêm, sức mạnh chưởng này còn có thể nâng lên nữa.

Còn cái gọi là cuộc so tài trăm nguyên một lần trước mắt, Hạ Nhân cũng đã hiểu đại khái. Đây là cuộc thi thiết kế riêng cho Thần Tôn cảnh, Thần Quân cảnh và Thần Linh cảnh ba cảnh giới, toàn danh là Thiên Địa Nhân Tam Tài Bảng.

Mỗi cảnh giới thi riêng, kiểm tra độ nắm vững Trọng Lực pháp tắc của từng người. Thần Tôn cảnh xếp hạng Thiên Bảng, Thần Quân cảnh xếp hạng Địa Bảng, Thần Linh cảnh xếp hạng Nhân Bảng.

Hạ Nhân quyết định xếp hàng thử để đánh giá mức độ lý giải của bản thân về Trọng Lực pháp tắc — mình cần có một nhận thức cơ bản chứ!

Xếp hàng từ lúc vào cho đến lúc đến lượt, mất hơn hai canh giờ.

"Đi..." — Người phụ trách giám sát kiểm tra là một Thần Vương

cảnh cường giả, cũng là một phụ nữ. Bà chỉ vào một trận pháp phía trước: "Hãy truyền đạo pháp trọng lực của ngươi vào đó, không được dùng thần lực, chỉ dùng lực lượng thuần pháp tắc, đè tảng đá kia xuống!"

"Đè càng nhiều, điểm càng cao! Điểm vượt sáu mươi, rồi tìm ta!"

Phía trước có một màng ánh sáng trận pháp, bên cạnh là một cơ cấu kiểm tra đạo pháp đặc biệt. Phía trên treo lơ lửng một tảng đá xanh lớn — loại đá Hạ Nhân chưa từng thấy bao giờ.

Khi kiểm tra, thi giả thi triển Trọng Lực pháp tắc lên tảng đá, đá sẽ bị lực pháp tắc áp xuống mà rơi. Rơi nhiều hay ít, tùy theo sức mạnh lực pháp tắc của từng người. Nếu dùng thần lực, trận pháp sẽ tự động phát hiện.

"Hạ!" — Hạ Nhân hét lớn, Trọng Lực pháp tắc trong người anh phóng qua lòng bàn tay, rơi lên tảng đá.

Tảng đá khẽ động, rồi cúi đầu xuống, rơi xuống một đoạn.

Tuy nhiên, con số hiện ra trên màng ánh sáng trận pháp chỉ là: **13!**

Hạ Nhân không nhịn được tự chế giễu bản thân cười một tiếng.

Không có cách nào, từ đầu đến cuối anh vốn chưa lĩnh ngộ được nhiều đạo pháp trọng lực. Cái mười ba điểm này còn là từ hồi xưa để vận dụng linh hoạt Đại Thiên Ba Trọng Chưởng mà kích phát.

"Ha ha ha ha…" — Xung quanh nổ ra tiếng cười chế giễu.

Hạ Nhân che mặt bỏ đi nhanh.

"Vị đạo hữu này… đạo pháp trọng lực thấp đến vậy, chẳng lẽ Thần Cách của ngươi không phải thuộc tính trọng lực?"

"Có cần Trọng Lực Thần Cách không? Bần đạo cung cấp miễn phí!"

Vừa mới thoăn thoắt bỏ đi, một gã béo vạm vỡ đã chặn đường.

"Đúng vậy, miễn phí!" — Gã cười hì hì: "Nhưng mà… nếu nàng tiên tử chịu luận đạo với tại hạ…"

Hạ Nhân một đạp tống gã ra mấy trượng, rồi tăng tốc rời đi.

Đôi khi danh nghĩa là phụ nữ giúp che giấu danh tính thuận tiện, nhưng đôi khi cũng thực sự phiền!

Tìm một góc vắng không ai chú ý, anh lại thi triển thần thông Tam Thập Nhị Đại Trượng Phu, chuyển hình tượng từ nữ tử trở về hình dạng bình thường — lần này dùng hình tượng tuấn tú tiêu sái hơn.

Rời quảng trường, Hạ Nhân chọn một thương hội gần đó. Tên thương hội khá đặc biệt: Tam Đao Thương Hội. Hạ Nhân không biết chủ thương hội này rốt cuộc đã trải qua chuyện gì mà đặt tên lạ vậy.

"Đạo hữu theo tôi…" — Chưởng quỹ thương hội dẫn Hạ Nhân vào một phòng khách riêng: "Giờ có thể nói rồi, ngài muốn bán gì?"

Hạ Nhân vẫy tay, lấy ra một đoàn Bản Nguyên.

"Đoàn Bản Nguyên thuộc tính không gian này của ta là lục phẩm… ngài xem thử…" — Anh đưa Bản Nguyên trong tay đến trước mặt chưởng quỹ.

Chưởng quỹ sắc mặt hơi kinh ngạc: "Lục phẩm, lại còn là thuộc tính không gian?"

"Đạo hữu… ngài muốn gì?" — Chưởng quỹ nhìn Hạ Nhân.

Hạ Nhân đáp: "Rất đơn giản, đã đến đây thì tất nhiên phải nhập gia tùy tục, lĩnh ngộ thêm một ít Trọng Lực pháp tắc — vì vậy, ta muốn mua một ít Trọng Lực pháp tắc Bản Nguyên!"